ΣΤΟΝ Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ ΕΙΝΑΙ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΤΟ 8Ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΑΤΡΟΥ

● Θά γίνει στήν Κόρινθο όργανωμένο άπό τόν τοπικό «Θεατρικό Όμιλο

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ στό Νίκο Καζαντζάκη γιά τά 100 χρόνια άπό τή γέννησή του εἶναι τό 8ο Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ἐρασιτεχνικοῦ Θεάτρου, πού διοργανώνει ὁ Θεατρικός Ὅμιλος Κορίνθου ἀπό 16—25 Σεπτεμβρίου.

Στό Φεστιβάλ θά πάρουν μέρος οἱ ἑξῆς: «Ὁμάδα Τέχνης Πάροδος» μέ τό ἔργο «Οἱ στολές» τοῦ Δ. Σιμιτζῆ, «Θεατρική Ὁμάδα Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδας» μέ τό ἔργο «Οἱ Προστάτες» τοῦ Μ. Εὐθυμιάδη, «Πολιτιστικός Σύλλογος Θυρεατῶν Ἄστρους Κυνουρίας» μέ τό ἔργο «Καληνύχτα Μαργαρίτα» τοῦ Γ. Σταύρου.

«Θεατρική Ὁμάδα Δήμου Νέας Φιλαδέλφειας» μέ τό ἔργο «Τό μεγάλο ταίρκο» τοῦ Ι. Καμπανέλλη.

«Μορφωτικός Σύλλογος Αἰγινας» μέ τό ἔργο «Ὁ Καποδίστριας» τοῦ Ν. Καζαντζάκη. «Ε.Φ.Α. Αἰγίου» μέ τό ἔργο «Τά τέσσερα πόδια τοῦ τραπεζιοῦ» τοῦ Ἰονέσκο.

«Δημ. Βιβλιοθήκη Νέας Ἰωνίας — Θεατρικό Τμῆμα» μέ τό ἔργο «Αὐλή τῶν θαυμάτων» τοῦ Ἰάκ. Καμπανέλλη.

«Ὀργανισμός Θεατρικῆς Συμφωνίας» μέ τό ἔργο «Ἡ Μπόμπα» τοῦ Ν. Περέλη.

«Θεατρικός Ὅμιλος Κορίνθου» μέ τό ἔργο τοῦ Β. Κωστάρα «Μέ Ἀριθμό «Πρωτοκόλλου».

Σημειώνεται ὅτι στό Φεστιβάλ θά παρευρεθοῦν καί θά τιμηθοῦν γιά τήν μεγάλη τους προσφορά στήν τέχνη ὁ Κάρολος Κούν, ὁ Δημήτρης Μυράτ καί ἡ Βούλα Ζοιμπουλάκη.

ΓΙΟΡΤΗ ΣΤΑΦΙΔΑΣ ΣΤΑ ΚΡΕΣΤΕΝΑ

● 12 - 14 Αὐγούστου

Γιορτή Σταφίδας 1983 διοργανώνει γιά 6η χρονιά ὁ σύλλογος Φιλοπροόδων Κρεστένων στίς 12-13 καί 14 Αὐγούστου. Ἡ γιορτή ἀποσκοπεῖ στήν προβολή τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων καθώς καί στήν πολιτιστική ἄνοδο τῆς ἐπαρχίας. Εἰδικά γιά φέτος στή διάρκεια τῆς ἐκθέσεως θά λειτουργήσουν περίπτερα μέ ντόπια ἐκθέματα ὅπως τῆς σταφίδας, κεραμικῆς, ἀγροτικοῦ σπιτιοῦ, τοπικῆς αὐτοδιοίκησης, ζωγραφικῆς, εἰρήνης, νέας γενιᾶς, καί κρασιοῦ.

Συμμετέχουν μέ περίπτερα κρατικοί φορεῖς ὅπως τοῦ Δασαρχείου Κρεστένων, τοῦ κυνηγητικοῦ συλλόγου Κρεστένων, τῆς Δ)νσης Γεωργίας Ἠλείας, τῆς Δ)νσης Κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας καί τῆς Ε. Γ.Σ. Ἠλείας.

Κατά τή διάρκεια τῆς γιορτῆς θά γίνει ἐπίσης μεγάλη ἔκθεση

Μια νύχτα με φεγγάρι η Αθήνα... μετακόμισε στη Βουλιαγμένη

Και το —πετυχημένο— πάρτυ του ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΚΗΛΑΗΔΟΝΗ μεταβλήθηκε σε ...«Γούντστοκ» με καμιά πενηνταριά χιλιάδες κόσμο

ΠΑΜΕ μιά βόλτα στή Βουλιαγμένη — ἡ πόλη μάς πέφτει στενή» τραγουδοῦσε ὁ Κηλαηδόνης καλώντας τοὺς φίλους του στό προχθεσινό «πάρτυ στήν παραλία». Μόνο πού τελικά στενή ἔπεσε ἡ ἴδια ἡ Βουλιαγμένη ἀφοῦ ἡ «πόλη» ἀποφάσισε νά μετακινηθεῖ πρός αὐτή δημιουργώντας φυσικά τό ἀδιαχώρητο. Ὅταν ἔτσι ἔφτανε κάποιος κατά τίς 8.30 ἀς ποῦμε, κι ἔβλεπε ὅλη τήν πλάζ τοῦ ΕΟΤ κατελημένη ἐνῶ ἀπό τήν εἴσοδο τόν χώριζε μιά οὐρά χιλιάδων ἀτόμων, αὐτόματα σχεδόν τοῦ δημιουργόταν ἡ ἐπιθυμία: «πᾶμε νά φύγουμε» — ἰδίως μάλιστα ἄν ἀνῆκε στή γενιά ἐκείνη ,ποὺ εἶχε γνωρίσει τά «μπῆτς - πάρτυ» τοῦ 50—60.

Ἀδιαχώρητο στήν πλάζ: 30—50 χιλιάδες κόσμος (ἐπάνω). Κάτω: ὁ Λουκιανός Κηλαηδόνης κι ἡ ὀρχήστρα πάνω στήν πλωτή ἐξέδρα.

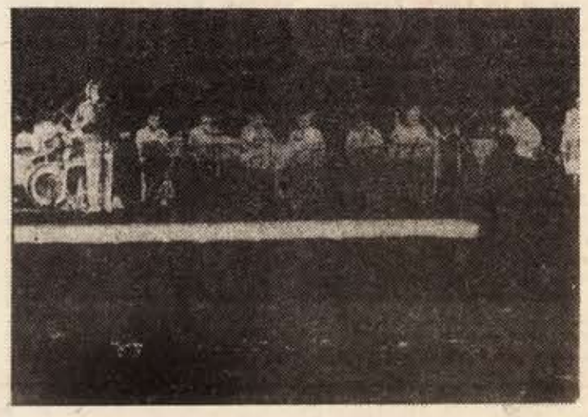

Ἀπ' ὅτι φαίνεται ὅμως ἡ ἐπιθυμία αὐτή δέν ἔγινε πράξη ἀπό κανένα κι ἔτσι στήν πλάζ τοῦ ΕΟΤ συγκεντρώθηκαν προχθές τό βράδυ γύρω στίς 30—50 χιλιάδες κόσμο. Μ' ἄλλα λόγια μάλλον «Γούντστοκ» παρά «πάρτυ».

Κι ὅμως ὅλος αὐτός ὁ κόσμος γλέντησε προχθές τό βράδυ στή Βουλιαγμένη. Τό περίεργο: γλέντησαν περισσότερο οἱ νεότατες γενιές, οἱ γενιές πού μεγάλωσαν (καί) μέ τούς δίσκους τοῦ Κηλαηδόνη κι ὄχι οἱ γενιές στίς ὁποίες ἀνήκει κι ὁ ἴδιος ὁ Κηλαηδόνης.

Πρωταγωνιστές τῆς βραδυᾶς — ποὺ θά λέγαμε πώς τό κύριο θετικό της ἦταν τό ἄνοιγμα τῶν κλασικῶν πιά, καί κάπως ἀνιαρῶν, συναυλιῶν, σέ ἄλλους τόπους καί ἄλλους χρόνους — ὅπως ἦταν φυσικό, οἱ μουσικοί: ὁ ἴδιος ὁ Κηλαηδόνης («Φεύγουν τά καλύτερά μας χρόνια — μέρα μέ τή μέρα διαστικά... — κι' ἐκεῖνο ποὺ βλέπω νά μένει τελικά: εἶναι κάτι νύχτες μέ φεγγάρι...») μέ τήν Ἀφροδίτη Μάνου καί τούς «Θρὴ ἐντ δὲ κοῦκος μπάντ», ὁ Μανώλης Μικέλης μέ τήν ὀρχήστρα του σέ κομμάτια τοῦ Γκλέν Μίλερ, ἡ Νέλη Σεμιτέκολο στό πιάνο σέ ρυθμούς «ράγκ — τάιμ», κι οἱ Ζορμπαλά σέ παλιά τραγούδια, ὁ Γιώργος Νταλάρας σέ τραγούδια τοῦ Κηλαηδόνη καί ὁ «γκέστ - στάρ» Διονύσης Σαββόπουλος ποὺ ξεκίνησε δηλώνοντας:

«ἐπίσημοι καλεσμένοι» τοῦ Λουκιανοῦ: ὁ Βαγγέλης Γερμανός («Δυὸ δυὸ — στή μπανιέρα δυὸ - δυὸ») ἡ Μαργαρίτα

«Εἶναι ἀπίστευτο. Εἴστε ὅλοι ἐδῶ. Νόμιζα ὅτι ἐπρόκειτο γιά πάρτυ, γιά βεγγέρα. Ἀλλά διαπιστώνω ὅτι πρόκειται γιά ὑπερπαραγωγή τῆς «Φίνος - Φίλμς», καί τέλειωσε μέ τήν εὐχή «Νά μᾶς ἔχει ὁ Θεός γεροὺς πάντα ν' ἀνταμώνουμε καί νά ξεφαντώνουμε...» ἐνῶ στό ἐνδιάμεσο, ὅπως ἦταν φυσικό εἶχε ξεσηκώσει τά πλήθη — ποὺ τήν ὥρα ἐκείνη (γύρω στά μεσάνυχτα) εἶχαν σέ μεγάλο βαθμό μετακινηθεῖ ἀπό τήν ξηρά στή θάλασσα. Στά ἐνδιάμεσα μουσική ἀπό δίσκους, μέ «ντίσκ - τζόκεϋ» τόν Γιάννη Πετρίδη: Μπήτλς, Πρίσλεϋ, Φράνκ Ζάππα καί Μαίριλυν Μονρόε (ποὺ «κακόπεσε» κάπως ἀφοῦ τό «Μάι χάρντ μπέλόνγκς τοῦ ντάντυ» ἀντικατεστάθηκε ἄρον ἄρον ἀπό τήν «Ἄννα» τήν παιδική φίλη τοῦ Σαββόπουλου).

Ὅλ' αὐτά πάνω ἀπό μιά φωτισμένη ἐξέδρα - μαούνα (χωρίς καί τόσο σπουδαῖα ἠχητικά ἀποτελέσματα) κάτω ἀπό πυροτεχνήματα, μ' ἕνα φεγγάρι σχεδόν ὁλόγιομο (ἀφοῦ ἡ πανσέληνος ἦταν μιά μέρα πρίν) καί μέ τά ἀεροπλάνα (εὐτυχῶς χωρίς ἐνοχλητικοὺς συριγμοὺς) νά κατευθύνονται πρός τό γειτονικό ἀεροδρόμιο σέ ρυθμό ἕνα ἀνά δύο λεπτά.

Τελειώνοντας, θά ἦταν ἴσως χρήσιμο νά ὑπενθυμίσουμε στοὺς (πολλούς;) μεμψίμοιρους ποὺ ἀπογοητεύτηκαν (γιατί μάλλον ἄλλα περίμεναν κι ἄλλα βρήκαν) πώς μπορεῖ ὁ κόσμος νά στριμώχτηκε στή Βουλιαγμένη, πώς μπορεῖ νά μήν ἦταν πάρτυ ἀλλά μάλλον συναυλία ὡστόσο ὅπως εἶναι γνωστό ἡ χώρα μας διαθέτει ἄπειρα χιλιόμετρα ἀκρογιαλιᾶς καί κανείς δέν μπορεῖ νά εἶναι βέβαιος ὅτι ἡ ἀμφιθεατρική «τοποθέτηση» τοῦ κοινοῦ εἶναι προτιμότερη ἀπό τήν ὁριζόντια, στήν ἀμμουδιά...

ΤΟ ΘΕΜΑ της 4ης

·Ιδέες
·Σκέψεις
·Έρευνες

ΣΗΜΕΙΟ ἐκκίνησης τοῦ Θεάτρου Ὀντίν, ὅταν τό ἵδρυσε ὁ Ἐουτζένιο Μπάρμπα στή Νορβηγία, ἦταν ἡ ἀποψη ὅτι τό θέατρο δέν παράγει μόνο παραστάσεις, ἀλλά κυρίως δημιουργεῖ σχέσεις.

Σήμερα, δεκαοχτώ χρόνια ὀργότερα, τό Θέατρο Ὀντίν ἀφοῦ γονιμοποίησε μέ τόν προβληματισμό καί τίς ἀναζητήσεις του τό σύγχρονο θέατρο σ' ὅλη τήν Εὐρώπη, παρουσιάζει τή δουλειά του γιά πρώτη φορά στήν Ἀθήνα.

ΜΕΣΑ ἀπό μιά σειρά παραστάσεων ποὺ πραγματοποιοῦνται στά πλαίσια τῆς τρίτης «Διεθνοῦς Θεατρικῆς Συνάντησης 83» μέ τήν οἰκονομική ἐνίσχυση τοῦ ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καί Νέας Γενιᾶς, καί ποὺ προορίζονται γιά ἕνα περιορισμένο κοινό, θά μᾶς δείξει κυρίως τόν τρόπο δουλειᾶς του καθώς καί μιά ὁλοκληρωμένη παράσταση.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ Ὀντίν κατά τήν μεγάλη φάση του, δέν εἶναι πολυπρόσωπο. Ξεκίνησε μέ τέσσερις ἠθοποιοὺς ἀπ' ὅ τώρα ὁ ἀριθμός τους σύξεθνε σέ δέκα. ποὺ προέρχονται ἀπό διαφορετικά ἐθνότητα. Οἱ μισοί ἀπ' αὐτούς βρίσκονται τώρα στήν Ἀθήνα.

Ἠθοποιός τοῦ «Ὀντίν» φορώντας μάσκα τῶν Μπαλί.

Από τον Γκροτόφσκι μέχρι τον Μπαλί

Σκιαγραφώντας τήν πορεία τῆς δουλειᾶς τους στή χτεσινή συνέντευξη Τύπου, τόνισαν πώς τό Θέατρο Ὀντίν κινεῖται πάνω σέ δύο στόχους. Ὁ ἕνας, ποὺ ἀφορᾶ τήν διαδικασία παραγωγῆς ἑνός ἔργου μέσα στά πλαίσια τοῦ θιάσου, χαρακτηρίζεται ἀπό μιά μεγάλη περίοδο προετοιμασίας.

Ὅλοι οἱ ἠθοποιοί εἶναι αὐτοδίδακτοι καί περνοῦν μιά περίοδο τεσσάρων περίπου χρόνων μέσα στό θίασο μέχρι νά ἀποφοιτήσουν.

Ἐξαντλητικοί αὐτοσχεδιασμοί, χαρακτηρίζουν τήν ἐργασία του, ποὺ γίνεται σέ μικρές ὁμάδες, ποὺ σκοπό ἔχει νά ἀποκαλύψει διατηρώντας τήν ἰδιαιτερότητα τοῦ κάθε ἠθοποιοῦ τά πιό βαθιά συναισθήματα στίς ὁριακές καταστάσεις, αὐτές ποὺ κρύβονται πίσω ἀπό τήν τυπική κοινωνική συμπεριφορά.

Παιδαγωγικοί στόχοι

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ μέρος τῆς δουλειᾶς τοῦ Ὀντίν, ἀφορᾶ στόχους παιδαγωγικούς. Σεμινάρια, συζητήσεις, διαλέξεις, ἀπ' ὅπου παρελαύνουν ἠθοποιοί καί ἄνθρωποι τοῦ θεάτρου ἀπ' ὅλο τόν κόσμο.

Ἡ διαρκής ἀλλαγή καί ρευστότητα εἶναι ἴσως τό μόνιμο χαρακτηριστικό τοῦ θεάτρου. Ποὺ σταθμό στήν πορεία του ἀποτέλεσε ἡ μεταφορά του τό 1966 στή Δανία. Ἐκεῖ υἱοθετήθηκε ἀπό τό δανικό κράτος ποὺ τό χρηματοδοτεῖ χωρίς καμιά ἐπέμβαση στό περιεχόμενο τῆς δουλειᾶς του, καθώς καί τό ταξίδι τοῦ θιάσου στό Νότο τῆς Ἰταλίας τό 1974. Ἐκεῖ ὑλοποιήθηκε μιά γέφυρα, τῆς «ἀνταλλαγῆς» ἀνάμεσα στό κοινό καί τόν θίασο, μιά ἐπαφή, ὅπου οἱ ἠθοποιοί ἔδωσαν βάρος ὄχι στήν παρουσίαση μιᾶς παράστασης, ἀλλά στήν παρουσίαση τῆς ἴδιας τῆς δουλειᾶς τοῦ ἠθοποιοῦ. Παραπέρα κι αὐτό ξεπήδησε σχεδόν αὐθόρμητα, τό κοινό κλήθηκε νά δεῖξει μέ τή σειρά του στοὺς ἠθοποιούς τί ἤξερε νά κάνει. κι αὐτό ποὺ ἤξερε δέν ἦταν ἄλλο ἀπό τά λαϊκά τραγούδια, τή μουσική καί τοὺς χορούς, στοιχεῖα ποὺ ἐκφράζουν χωρίς λόγια τά «ἀκραῖα» συναισθήματα καί τόν λαϊκό πολιτισμό που ζητᾶ νά ἀναπλήσει μέ τή δουλειά του ὁ θίασος Ὀντίν.

Η διαδρομή του θεάτρου «Οντίν» που θα δώσει τρεις παραστάσεις στο θέατρο «Αβέρωφ»

Σχέσεις κι ὄχι ἀντικείμενα

Δείχνοντας ὅμως τό τί εἶναι ἡ δουλειά τοῦ ἠθοποιοῦ, ἐμπεδώθηκε ἡ ἀντίληψη πώς πρόκειται γιά μιά δουλειά ὅπου τό ἔδεμα τῆς ἐνέργειας δέν παράγει ἀντικείμενα, ἀλλά σχέσεις. Καί ὁ θίασος προχώρησε στήν ἀναζήτηση αὐτῶν τῶν σχέσεων.

Τό 1977, ἐπί τρεῖς μῆνες τά μέλη τοῦ θιάσου περιόδευαν στά Μπαλί. Ὄχι γιά νά παρουσιάσουν κάποιο ἔργο, ἀλλά γιά νά ἔρθουν σ' ἐπαφή, νά συλλέξουν ὑλικό καί ἐμπειρίες.

Ἀπό αὐτή τήν παραμονή, ἐπεξεργάστηκαν καί τό μοναδικό ἔργο ποὺ θά δεῖξουν τήν Παρασκευή στήν Ἀθήνα, τό «Πουπουτάν. Πουπουτάν σημαίνει «μάχη ὡς τόν τελευταῖο» καί ἡ παράσταση ἀναφέρεται στό ἱστορικό μιᾶς μάχης μεταξύ τῶν πολεμιστῶν Ράγιας καί τῶν Ὁλλανδῶν.

ΤΟ ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟ ἔργο ἀπόψε, ποὺ θά ἐπαναληφθεῖ καί τό Σάββατο, λέγεται «Ἡ νύχτα τοῦ τυχοδιώκτη». Δείχνει περισσότερο τόν τρόπο δουλειᾶς τοῦ θιάσου, καί δέν θεωρεῖται ὁλοκληρωμένο, ἀλλά αὐτό ποὺ μπορεῖ νά διαπιστώσει ὁ θεατής, ὅπως εἶπε ἡ σκηνοθέτης τοῦ κομμουνιστοῦ Σ.Μ. Ἐϊζενστάιν κυρία Ἰρίνα Μαλιάρωβα, εἶναι ἡ ἀναζήτηση τῆς ἀλήθειας τῆς ἐποχῆς μας.

ΜΕ «ΓΙΟΡΤΕΣ ΧΑΡΑΣ» «ΞΟΡΚΙΖΟΥΝ» ΟΙ ΖΑΚΥΝΘΙΝΟΙ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΣΕΙΣΜΩΝ

ΓΙΟΡΤΕΣ χαρᾶς στή Ζάκυνθο μέ ἀφορμή μιά μαύρη ἐπέτειο. Τούς σεισμούς τοῦ 1953 μέ τίς ἑκατοντάδες θύματα καί τίς τεράστιες καταστροφές. Οἱ πολιτιστικές ἐκδηλώσεις ποὺ ἀρχίζουν σήμερα Τετάρτη τελοῦν ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Δημάρχου κ. Κεφαλληνοῦ. Περιλαμβάν-